

Přeformátování světa

Homer Simpson volně převyprávěl Erica Arthura Blair pro blog Saker.

Může být užitečné zamyslet se nad cíli různých geopolitických hráčů, ať už jsou vysloveny otevřeně nebo skrytě. To nám může umožnit kvalifikované odhady toho, jak se události nakonec mohou vyvíjet. To co vidíme není nic jiného než přeformátování světa, geopolitických zájmů, ve kterém hlavní roli hrají USA, Rusko a Čína a vedlejší role Ukrajina a Evropská Unie.

CO CHCE RUSKO

Zdá se, že stranou, jejíž otevřeně deklarované cíle se nejvíce shodují s jejich de facto cíli, je Rusko, které na začátku speciální vojenské operace prohlásilo, že chce

- denacifikaci a demilitarizaci Ukrajiny,
- zastavení bojů proti a autonomii Donbasu,
- respektování práv rusky mluvících osob a
- neutralitu Ukrajiny bez možnosti být součástí NATO, ať už de facto (jako v současnosti) nebo de jure.

V tom de jure je implicitně dána neoddělitelnost záruky, že rakety středního doletu USA/NATO nebo takzvané antibalistické střely (které ve skutečnosti mohou být vybaveny jadernými hlavicemi) nebudou nikdy umístěny na ukrajinském území.

O ruském statutu Krymu se Rusové odmítají bavit.

Současná situace:

Poté, co se Rusko pokusilo o jednání, ale bylo opakovaně odmítnuto ze strany oligarchických států Ameriky / Ukrajiny / NATO (dále jen OUN) ohledně všech výše uvedených obav a čelilo pokračující genocidní agresi ze strany OUN proti Donbasu, zahájilo Rusko vojenskou operaci.

Následná referenda konaná ve čtyřech osvobozených oblastech (Doněck, Lugansk, Záporoží a Cherson) hlasovala pro připojení k Rusku. Zdá se pravděpodobné, že většinová populace v Rusku bude také požadovat osvobození Oděsy (ve které žije značné množství rusky mluvících obyvatel). Připomeňme, že 48 rusky mluvících lidí bylo zabito v Oděse v roce 2014. Případný návrat Oděsy Rusku ovšem zmenšuje zbývající území Ukrajiny na zbídačený suchozemský stát, pokud vůbec bude existovat.

Nyní se Rusové se začali vážně zaměřovat na ukrajinskou infrastrukturu (elektrina, voda atd.) a to teprve nyní, osm měsíců po zahájení války a po teroristických útocích OUN na plynovody Nordstream a Kerčský most.

Velká otázka zní:

proč Rusko ještě nezničilo 100 % ukrajinské infrastruktury, což mohlo klidně udělat už před měsíci? Pro americké analytiky to byla hádanka, protože standardní praxí USA vždy bylo od prvního dne zcela zničit životně důležitou civilní infrastrukturu, jako v případě Jugoslávie, Iráku nebo Libye. Možné vysvětlení ruské zdrženlivosti je, že Rusko má mnohem větší zájem a úctu k životům civilistů než kdy měly USA.

Úplné přerušení dodávek elektřiny a vody na Ukrajině nevyhnutelně povede k opuštění ukrajinských měst a masivnímu exodu nejméně 8 milionů Ukrajinců do západních zemí. To spolu s ekonomickými a energetickými těžkostmi, které nyní sužují západní Evropu (v

důsledku zpětných sankcí proti Rusku), povede k masivním sociálním nepokojům, možná dokonce ke kolapsu některých západoevropských zemí.

Tato děsivá vyhlídka je vyjednávacím žetonem, který Rusko drží nad Západem, a je obrovskou pobídkou pro OUN, aby požadovala mír, než nastanou nejhroší následky zimy.

CO CHCE EVROPSKÁ UNIE

„Evropany“ musíme rozlišovat mezi takzvanými „vůdci“ Evropy a obyčejnými lidmi v Evropě.

Ti první jsou ve službách USA.

Ti druzí jsou do značné míry bezradní a jejich mainstreamová média jim vymývají mozek, aby přijali bezduchou protiruskou nenávist a bigotnost. Jak je nyní vidět, i kdyby si Evropané dokázali sestavit nejasně koherentní představu o tom, co mohou nebo nechtějí, jejich přání jsou naprosto irelevantní.

Nemají žádnou možnost ovlivnit události, protože nemohou svrhnout své loutkové vlády kontrolované USA a dosadit vůdce, kteří by jednali v jejich zájmu.

Řešení evropských problémů jsou jednoduchá, patří mezi ně zrušit všechny sankce proti Rusku, a požadovat, aby jim byl plyn dodáván přes Nordstream 2B a aby byly opraveny další 3 plynovody.

Evropa by měla chtít mírová jednání mezi Ruskem a Ukrajinou a naslouchat, jaké bezpečnostní záruky Rusko potřebuje.

To se jednoduše řekne, hůře se ale zajistí takoví vůdci EÚ, kteří by taková jednání chtěli.

To jsou nejlepší způsoby, jak zabránit Rusku otevřít stavidla ukrajinských uprchlíků na Západ. Je ale nepravděpodobné, že zvítězí zdravý rozum. Takže rada pro EU je tato: připravte se na bouři událostí: průmyslový a ekonomický kolaps a masivní příliv

uprchlíků, které budete muset podporovat svým klesajícím daňovým základem, rostoucí inflací a rozvratem ekonomiky.

CO CHTĚJÍ UKRAJINCI

Bývaly doby, kdy měla Ukrajina jednu z největších vyhlídek ze všech evropských států,
s velkými, úrodnými poli produkujícími obrovské množství obilí na export,
s lukrativním statusem energetického centra pro distribuci ruského plynu do západní Evropy a
se základnou pro těžký průmysl. v Donbasu.

Bývalý chlebník Evropy je nyní košíkem Evropy.

Z pohledu zájmů USA a jejich evropských kolonií na tom, co chtějí Ukrajinci, vůbec nezáleží. Z pohledu prostých Ukrajinců by jim měli být ukradeni USA a vůdci EU. Ti lidé na Ukrajině jsou v této šachové partii mocných světa na tom nejhůře. Ale ani Ukrajinců, podobně jako Evropanů, se na jejich názor nikdo neptá.

CO CHTĚJÍ USA

Mezi oficiálně stanovenými cíli a skrytě sledovanými cíli USA existuje obrovský rozpor, jak se sluší na imperialistickou oligarchii „neschopnou dohody“.

Oficiální linie z USA zní,
že se zapojují do ušlechtilého boje za osvobození Evropy od závislosti na nespolehlivém poskytovateli energie, Ruska, a že jde o globální

konfrontaci mezi západními demokratickými a východními autoritářskými režimy pro budoucnost světa.

Ve skutečnosti platí pravý opak. Veškeré kroky USA vůči Rusku a Ukrajině, které se datují nejen od roku 2014, ale až do roku 1991, byly propočteny do detailu.

USA se nyní soustřeďují na zotročení, nikoli na osvobození Evropy (trvalé držení pod nadvládou USA) a aby Rusko bylo od Evropy zcela odříznuto.

Zdá se, že některé krátkodobé cíle Američanů, pokud jde o sabotáž prodeje ruské energie do Evropy a přimět Evropany k nákupu velmi drahého frakovaného amerického LNG, byly úspěšné. To však nebude fungovat ve střednědobém až dlouhodobém horizontu, protože drahý frakovaný LNG nikdy nemůže generovat průmyslové produkty ekonomicky konkurenceschopné s produkty vyráběnými s použitím mnohem levnější energie, např. v Číně pomocí potrubí z ruského plynu.

Střednědobý a dlouhodobý kolaps německé průmyslové ekonomiky je tedy jistý.

Střednědobá taktika a cíle USA byly tyto:

- zabavit více než 300 miliard dolarů ruských zahraničních rezerv a
- uvalit ekonomické sankce (zatím více než 10 tisíc), které by proměnily „rubl v trosky“ (jak uvedl ospalý Joe) a
- vyvolat ruský ekonomický kolaps.

To by vyvolalo veřejné nepokoje v Rusku, které by umožnily barevné revoluci sponzorované USA sesadit Putina ve prospěch loutky určené USA.

Astroturfové (zelené pozn.HS) revoluce jsou starou taktikou převzatou přímo z příručky CIA, která sahá až do dovádění Kermita Roosevelta v Teheránu.

Lloyd „Raytheon“ Austin transparentně přiznal, zapletení Ruska do zdlouhavé války by mělo vést k oslabení Ruska.

Stinkin' Blinken také připustil, že situace na Ukrajině byla zástupnou válkou USA/NATO s Ruskem, stejně jako jásal o tom, jak bombardování Nordstreamu představuje obrovskou příležitost pro USA prodat LNG do Evropy.

Dlouhodobým cílem USA by nakonec bylo roztržít Rusko na menší státy (stejně jako se předtím rozpadl SSSR po jeho zapletení do zdlouhavé války o vyčerpání zdrojů v Afghánistánu).

Každá z těchto menších post-ruských banánových republik by měla loutkové vůdce jmenované USA, kteří by pak zmařili iniciativu „pásu a cesty“ Číny, dalšího cíle USA.

Celá tato strategie byla nastíněna v mnoha dokumentech think-tanku Beltway, zejména od korporace Rand.

Většina cílů USA selže nebo již selhaly, ale napáchají na evropském kontinentu obrovské škody.

Obzvláště úsměvné je zavedení „stropu cen ropy“, kterou všichni ignorují.

Jedinou rozumnou strategií v této chvíli jsou diplomatická jednání. Jedinou rozumným přáním v této chvíli je mír.

Postavení USA však v současnosti zůstává nezměněno: jakékoli mírové ekonomické vazby mezi Německem a Ruskem musí být za každou cenu sabotovány, protože by to vytvořilo ekonomické a průmyslové monstrum, které by spolu s Čínou odsunulo USA do bezvýznamnosti.

Jedinou omluvou, kterou dnes Německo má pro „sankcionování“ ruského plynu, je agrese Ruska na Ukrajině. Pokud bude dosaženo

mírového výsledku na Ukrajině, nebude již existovat žádný důvod pro Německo, aby si odepíralo ruský plyn.

Míru na Ukrajině z pohledu USA je třeba se za každou cenu vyhnout.

Důsledkem odmítnutí dosáhnout mírového urovnání a zarputilého pokračování v lobování proti Rusům bude toto:

- úplné a naprosté zničení Ukrajiny Ruskem spolu s
- masivním odlivem uprchlíků do západní Evropy.

Zajímá USA, zda v západní Evropě dochází k ekonomickým a humanitárním katastrofám? Rozhodně ne.

Nejen, že USA jsou rády, že bojují s Ruskem do posledního Ukrajince, USA jsou rády, že bojují s Ruskem do posledního Evropana.

ZVLÁŠTNÍ PŘÍPAD TURECKA

Turecko je dlouholetým členem NATO.

Čtenáři si z historie pamatují, že umístění amerických raket schopných jaderných zbraní v Turecku bylo katalyzátorem kubánské raketové krize v roce 1962.

USA vidí Turecko jako nespolehlivého spojence a zvláště je zneklidnilo turecké naléhání na nákup ruské energie v rublech, a jeho záměru stát se ruským uzlem zemního plynu, zásobujícím jihovýchodní Evropu prostřednictvím ropovodu Turkstream. Erdogan pevně věří, že pokus o puč proti němu v roce 2016 spáchali gulenisté sponzorovaní USA.

Nedávný teroristický útok v Istanbulu, který zabil 6 a zranil 81, byl vysledován k osobě, o níž Turci tvrdili, že je Kurd ze severní Sýrie, který byl zástupcem anglosionistů. Nevíme, jestli je to pravda, ale záleží na tom, že Turci věří, že je to pravda, a je to určitě v souladu s praxí USA v proxy terorismu. Když americký velvyslanec v Turecku

vyjádřil soustrast k bombardování, turecký ministr vnitra to rozhodně odmítl s tím, že Turecko ví, kdo to udělal, a vyjádřil znechucení nad takovým americkým pokrytectvím.

Všechny interakce USA s Tureckem v posledních letech kontraproduktivně sloužily k tomu, aby se přiblížily Rusku a zemím BRICS+.

ZÁVĚR

USA jsou nebezpečím pro svět, pro každého z nás (včetně USA) představují největší hrozbu globální jaderné války – která by mohla způsobit vyhynutí lidstva.

Být nepřítelem USA je nebezpečné, ale být spojencem (zvláště pokud jste Němec nebo Ukrajinec) je fatální. Turci to ke své nelibosti zjišťují a moudří.

Tím kdo stojí vzadu a čeká na svou příležitost je Čína.

Ti, kdo stojí opodál, a jsou mimo zaklíněné státy, jsou ti, kdo mohou jen čekat buď na fatální vyústění tohoto přeformátování světa (jímž bude uveden do své velmi vzdálené doby bez lidí) nebo zklidnění válečných nálad v USA, Rusku, Evropě a na Ukrajině.

Svět ale nikdy nebude takový, jako býval.

